

Bělčice

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: Blatná

Nadmořská výška: 526 m n. m.

Počet obyvatel: 968

Adresa URL: www.belcice.cz/

Okres: Strakonice

GPS souřadnice: 49.502411N, 13.875750E

První pís. zmínka: 1243 (778 let)

PSČ: 387 43

Historie obce Bělčice

Založení města Bělčice spadá do dávné minulosti. První písemná zmínka o této obci pochází již z roku 1243. Osada byla založena při staré obchodní stezce, vedoucí od šumavských pohraničních hor a vinoucí se přes Sušici, Kadov, přes Kocelovice na Březnici a ku Praze. Původ jména a zakladatele není zcela objasněn. Na vrchu, zvaném "Hrádek", stávala od osady oddělená tvrz, v níž sídlili majitelé zboží bělčického a psávali se vladyky či rytíři z Bělčic. Tvrz zanikla a při prvním povýšení na měst byla přenesena do středu města na místo, kde se říká "Ve dvoře". Kostel sv. apoštolů Petra a Pavla spolu s farou je téměř ve středu městečka a je zde nejstarší stavební památkou.

V průběhu věků měnila tvrz majitele a Bělčice procházely obdobími rozkvětu i úpadku. Městečkem se staly až koncem 15. století, ale privilegia shořela a Bělčice jsou opětovně povýšeny císařem Ferdinandem I. a povýšení je potvrzeno i Josefem II. a Františkem I. Bitvou na Bílé hoře a následujícími událostmi byly poznamenány i Bělčice. Městečko trpělo neustálými pochody vojsk, ohněm a morem. Nesnesitelné robotné povinnosti a dávky byly kromě hladu hlavní příčinou selských vzpour. Jejich původci a účastníci byli těžce trestáni.

V té době nebyla povinná návštěva školy a katolických duchovních, kteří vyučovali základům čtení, psaní a trochu počítání, bylo málo. Když v roce 1745 koupil panství Inářské hrabě Swets-Spork, ustanovil ve vesnicích školmistry a tzv. kumpány (vzdělanější řemeslníky). Mládež chodila do školy od 6 do 12 let, a to nejvíce v zimní době. Doložená historie školy v Bělčicích začíná rokem 1672. Po vyhoření staré školy roku 1818 je v letech 1822 - 1823 postavena nová, zděná budova. Naposledy byly Bělčice povýšeny na město 23. prosince 1898. Na tuto počest byla uspořádána velkolepá slavnost. Významnou událostí byla pro Bělčice stavba dráhy ze Strakonice přes Blatnou do Březnic odbočkami.

Rok 1911 se pro Bělčice stal rokem hospodářského rozmachu. Starosta města, Karel Klíma, měl odborné vzdělání a stal se prvním průkopníkem moderního hospodaření. Se svým společníkem založili firmu, zabývající se těžbou a zpracováním žuly. Před vypuknutím války firma zaměstnávala na 190 dělníků. Válka znamenala pro Bělčice, tak jako pro ostatní města a vesnice Rakousko - Uherska bídu a utrpení. Muži byli na frontě, ženy s dětmi doma. Nastala starost o přežití. Z války se do Bělčic nevrátilo 35 mužů.

Poválečná léta však přinesla Bělčicím další rozvoj. V roce 1921 byla slavnostně otevřena měšťanská škola. Významné místo na trhu získaly bělčické brambory, zvané "rohlíčky". U silnice k nádraží, která bývala na podzim plná bláta a v létě zase prašná, byl zřízen po její straně chodník, který byl tehdejší bělčickou pýchou. Přibývalo rodinných domků, vznikly tři hospody, úřadovna

záložny a rozvíjela se řemesla a čilý spolkový život. Rozvoj města pokračoval až do začátku 2. světové války. Ta pro Bělčice a její obyvatele opět znamenala starosti, obtíže i ztráty lidských životů. V koncentračních táborech zahynuly židovské rodiny, řada občanů nepřežila věznění a někteří se nevrátili z totálního nasazení.

